

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9297 af 15/07/1997 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-106-97 om kontanthjælp - formue - boligsparekonto - reparations- og vedligeholdelsesudgifter

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201263-96

Ankestyrelsens principafgørelse O-106-97 om kontanthjælp - formue - boligsparekonto - reparations- og vedligeholdelsesudgifter

Resume:

Ansøger havde en formue på 40.000 kr., som var indsat på en boligsparekonto. Pengene var afsat til reparation af et utæt tag og utætte vinduer.

Ankestyrelsen fandt, at kommunens afgørelse om ikke at bortse fra nogen del af ansøgers formue i forbindelse med hans ansøgning om kontanthjælp havde været åbenbart urimelig.

Kommunen burde have foretaget en konkret vurdering af, hvilke reparations- og vedligeholdelsesudgifter, det havde været nødvendigt at afholde i den periode, hvor ansøger modtog kontanthjælp.

Ankestyrelsen tilføjede, at hvorvidt der skulle bortses fra hele formuen, måtte bero på en konkret vurdering af, om der var tale om uopsættelige reparations- og vedligeholdelsesudgifter.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 15, stk. 5 og § 39, stk. 1

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 45 af 3. april 1995 om kontanthjælp efter bistandsloven - pkt. 15

Sagsfremstilling:

Ansøger, der var fraskilt og boede sammen med sin 16-årige søn, søgte om kontanthjælp på grund af midlertidigt arbejdsophør. Han var ansat i en beskyttet stilling og kunne derfor ikke få arbejdsløshedsdag penge.

Kommunen gav afslag på ansøgningen. Afslaget var begrundet med, at der ikke kunne udbetales støtte til ham på grund af formuebestemmelserne i vejledning om kontanthjælp pkt. 15.

Om ansøgers formueforhold var det oplyst, at han havde en formue på ca. 60.000 kr., som stammede fra bodeling/salg af den bolig, han tidligere havde boet i sammen med sin nu fraskilte ægtefælle. Ansøger havde overfor kommunen oplyst, at 40.000 kr. var indsat på en boligsparekonto, idet den bolig, han havde købt efter skilsmissen, havde utæt stråtag og utætte vinduer. Pengene var afsat til reparation heraf. De resterende 20.000 kr. skulle bl.a. anvendes til hans datters konfirmation samt til betaling af forskellige faste udgifter og afdrag på en oparbejdet bankgæld. Ankenævnet ændrede kommunens afgørelse og fandt, at der skulle bortses fra formuen på 40.000 kr., som ansøger havde indsat på en boligsparekonto.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på det oplyste om de udgifter, ansøger ville have til forbedringer af sit hus, og nævnet fandt, at disse var nødvendige for opnåelse af en rimelig boligstandard.

I klagen til Ankestyrelsen havde kommunen bl.a. anført, at det forhold, at ansøger omkring 1. juli 1995 købte et ældre hus med behov for renovering, og at han havde sat et større beløb til side til dette formål, ikke var en rimelig begrundelse for at bortse fra en formue på 40.000 kr.

Kommunen havde efterfølgende oplyst til Ankestyrelsen, at beløbet, der først var oplyst til at udgøre 20.000 kr., på grund af en fejl fra bankens side, reelt kun udgjorde 8.000 kr. Dette beløb skulle ansøger

leve af i perioden 24. april 1996 til 31. maj 1996, herefter modtog han kontanthjælp, indtil han pr. 1. juli 1996 fik løn udbetalt. Det fremgik af de oplysninger, nævnet havde indhentet, at ansøger begyndte at arbejde igen den 15. juni 1996.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om kommunens skønsmæssige afgørelse kunne anses for ulovlig eller åbenbart urimelig, samt hvor stor en formue, der kunne bortses fra, jf. bistandslovens § 39, hvorefter der kan bortses fra en formue, der er nødvendig for bevarelse eller opnåelse af en nødvendig boligstandard.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at vurderingen af, hvor stor en del af ansøgers formue, der kunne ses bort fra, for at han kunne opnå en nødvendig boligstandard, beroede på et skøn.

Ankestyrelsen fandt på denne baggrund, at kommunens afgørelse om ikke at se bort fra nogen del af ansøgers formue i forbindelse med hans ansøgning om kontanthjælp, havde været åbenbart urimelig.

Kommunen burde således have foretaget en konkret vurdering af hvilke reparations- og vedligeholdelsesudgifter, det havde været nødvendigt for ansøger at afholde i den periode, hvor han havde modtaget kontanthjælp.

Ankestyrelsen var således uenig i den af nævnet trufne afgørelse om, at der skulle bortses fra hele formuen, der indestod på boligsparekontoen, idet nævnet heller ikke havde foretaget en konkret vurdering af, om der var tale om uopsættelige reparations- og vedligeholdelsesarbejder.

Ankestyrelsen ændrede derfor ankenævnets afgørelse.